Oppisviesti

1/2017

44. vuosikerta

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Kotisivu: www.opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi
Sähköposti: opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi

Sisällys

Puheenjohtajalta....3
Helsinkiläisen elinikäinen oppimisen polku....4
Työväenopisto - sivistystä, iloa ja riemua....6
Limerikkejä....8
Zachris Castrenin säätiön apurahat....9
Hyvänmielen käsityöpiiri....10
Vuosikokouskutsu....13
Uusi Maunula-talo on nyt virallisesti avattu....14
Opistolaisyhdistys on voimavara!....17
Runoilija Iira Koskikallio....18
Omenasta on puraistu....20
Bio Hesperia, Oppisviesti 2/2016....21
Metsän kätkössä....22
Uutelan palstat....24
Opistolaisyhdistyksen Oppiskahvio....25
Jäsenedut....26
Hallituksen ja toimikuntien jäsenet 2017....27

Kannen kuvat: Studio Adessa
Sivu 3:n kuva: Päivi Airas

Puheenjohtajalta

Ritva Nuutinen

Suomi sata vuotta

Satavuotis juhlia riittää. Tänä vuonna kotimaamme, juuri äskettäin juhli opistomme ja jo vuonna 2020 on opistolaisyhdistyksen merkkivuosi. Olemme koostamassa historiikkiä viimeisten vuosien osalta.

Nyt elämme nopeasti muuttuvassa yhteiskunnassa. Viimeisten vuosien tai vuosikymmenten aikana on tapahtunut enemmän uutta ja muutoksia kuin koko sadan vuoden aikana.

Monien mieltä askarruttaa epävarmuus tulevaisuudessa. Useille hyvinvointi on muuttunut tai muuttumassa pahoinvoinniksi. Elinikäisellä oppimisella vauvasta vaariin on mittaamaton merkitys ihmisen elämässä.

Ihmiset kaipaavat uuden oppimisen ohella myös mahdollisuuksia vuorovaikutukseen ja yhdessäoloon.

Tätä kaikkea tarjoaa oma opistomme.

Helsingin kaupungin organisaatio- ja johtamismuutos on käynnissä edelleen. Opisto tulee kuulumaan uuteen hallintokuntaan, kasvatus- ja koulutustoimialaan. Vaikuttaako muutos mitenkään opiskeluun, opiskelijoihin ja opistolaisyhdistyksen asemaan?

Opiskelijoita varmaan riittää, jopa niin paljon, etteivät kaikki edes mahdu haluamiinsa ryhmiin.

Miten rakentaa tämän ajan kilpailuvaltti ajankäytöstä opistolaistoimintaan?

Kuinka saamme toimintamme houkuttelevaksi opiskelun ohella osallistumaan yhdistyksen toimintaan?

Edelleen kysymme mihin on kadonnut historiamme alkuvuosina voimakkaasti vaikuttanut opistohenki?

Tosin alku vuosikymmeninä ihmisten tarpeet ja tavoitteet ja harrastukset olivat aivan erilaisia.

Osallistaminen ja osallistuminen on tämän ajan teema.

Opistolaisyhdistys haluaa kuulla opiskelijoita herkällä mielellä. Toivomme mukaan toiminnasta kiinnostuneita opiskelijoita tuomaan uusia ideoita ja toimintatapoja tämän päivän tarpeita vastaavaksi.

Yhdistyksen vuosikokous on 29.4. klo 14.00 opistotalolla.

Kokouksen jälkeen on mahdollisuus tuoda ideoita ja toiveita toimintaamme.

Tule mukaan keskustelemaan kanssamme, myös opistoon ja opiskeluun liittyviä toiveita viemme eteenpäin opistoon.

Aurinkoista kevättä.

Ritva Nuutinen

Kirjoittaja on Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistyksen puheenjohtaja

Helsinkiläisen elinikäinen oppimisen polku

Teksti: Taina Saarinen
Kuva: Anna-Mari Korpi

Helsingissä asuu lähes 500 000 Helsingin työväenopiston oletettua asiakasta. Ja vauvamuskarilaiset ja muut vanhempien tai muiden kanssa mukaan tulevat nuoremmat. Opistossa opiskelee reilut 30 000 ihmistä, monet heistä useammalla kurssilla. Helsingissä on työväenopiston lisäksi 4 muuta kansalaisopistoa, useita kansanopistoja, avoin yliopisto, kesäyliopisto ja lukuisia yksityisiä oppilaitoksia. Lisäksi nykyisin ajatellaan, että opimme missä vaan, emme tarvitse luokkaa ja opettajaakaan, vaan yksikseen tai yhdessä muiden kanssa voimme oppia monenlaisia tarvitsemiamme asioita. Ja usein myös oppimisen tai tietämisen ilosta, ilman välitöntä konkreettista tarvetta.

Viime kevään nettikyselyn tuloksena saimme tietää, että opiston halutaan antavan mahdollisuuksia vuorovaikutukseen ja yhdessäoloon, henkiseen tasapainoon, uuden oppimiseen ja kokeilemiseen sekä herättelemään luovuutta. Miten nykyinen Helsingin työväenopisto on onnistunut näissä hyvinkin syvissä ja ihmisen elämän kannalta perustavanlaatuisissa tavoitteissa? Aina on kyse myös opiskelijasta tai opiskelemaan hakeutuvasta ihmisestä. Mikä on hänelle hyvää vuorovaikutusta ja yhdessäoloa tai millaiset asiat tuottavat henkistä tasapainoa. Uuden oppimista ja kokeilua on kosolti opistossa tarjolla, samoin luovuuden löytämisen mahdollisuuksia. Oikeastaan kyse on siitä, ettemme tunne opiskelijoitamme tai helsinkiläisten kokemia tarpeita hyvin. Siksi seuraava steppimme opistossa onkin kehittää kuntalaisten kanssa keskustelua, heidän ajatustensa ja ideoidensa kuulemista systemaattisemmaksi. Opistolla on alkanut osallisuus-hanke. Viime perjantaina hankkeen aloitustilaisuudessa sana ”osallisuus” sai kritiikkiä osakseen. Se nähtiin passiivisten ihmisten aktivointina, jollakin lailla ihmisten arvokkuutta vähentävänä. Noin 30 tilaisuudessa mukana ollutta koki, että ihmisillä on suuria valmiuksia olla mukana ja lähteä tekemään saman tien asioita, ei enää tiedotuksen kohteena olemalla.

Opiston monenlaisten palautekanavien, kurssi- ja asiakaskyselyjen, sosiaalisen median kanavien ja kasvokkain keskustelujen, kautta saadut tiedot ovat alihyödynnettyjä. Henkilökunnalla on paljon kokemustietoa oppimistarpeista, mutta tieto jää hiljaiseksi, sitä ei koota yhteen systemaattisesti ja siitä ei puhuta tarpeeksi. Osallisuushankkeessa tuntiopettajien hiljaista tietoa halutaan nostaa esiin. Hankkeen aloitustilaisuudessa totesimme, että sama koskee koko henkilökunnan tiedon esille saamista. Meidän on alettava puhua enemmän opiskelijoista ja heidän tarpeistaan koko opistossa. Kuten eräs viisas kirjastopuolen työntekijä sanoi: On tultava asiantuntijasta asiakkaantuntijaksi!

Kuntalaisia vaivataan tänä keväänä kahdella nettikyselyllä. Nyt haluamme kysyä ensi lukuvuoden suunnittelua ajatellen kuntalaisten oppimistarpeita ja myös muita opiston toimintaa koskevia tarpeita ja ideoita. Toinen kysely koskee opiston toimintaa yhdenvertaisuus- ja tasa-arvonäkökulmasta, jota koskeva suunnitelma on valmistumassa opistolle. Seuraavaan Oppisviestiin raportoin näiden kyselyjen tuloksia.

Helsingin kaupungin johtamismuutos on vuoden vaihteen molemmin puolin mennyt eteenpäin lähinnä ylimmän tason virkahenkilöitä valitsemalla. Liisa Pohjolainen valittiin kasvatus- ja koulutustoimialan toimialajohtajaksi. Lukio- ja ammatillisen koulutuksen ja vapaan sivistystyön palvelukokonaisuuden johtajaksi valittiin Arja Kukkonen. Molemmat tulevat opetusvirastosta. Opistoon jää opetuksen suunnittelu ja toteutus, ja nykyinen opetusosaston johto ja opettajat, apulaisrehtori ja rehtori. Toimialan hallinto- ja tukipalveluiden suunnittelu ja räätälöinti opiston tarpeisiin on todella tärkeää. Hallinto- ja tukipalvelut ovat vielä järjestäytymättömässä tilassa ja kevät on tiiviin suunnittelun aikaa. Opiston opistoisännät siirtynevät Palvelukeskus Helsingin työntekijöiksi opiston johdon ja koko henkilökunnan vastustuksesta huolimatta. Kun ja jos siirto tapahtuu, teemme tietenkin kaikki sen eteen töitä, että opetuksen tila- ja muut opistoisäntien palvelut jatkuvat yhtä hyvinä kuin tähän asti. On myös erittäin tärkeää, että teemme yhteistä työtä edelleen, vaikka osa meistä on Helsingin työväenopistoa, osa kasvatus- ja koulutustoimialan hallinto- ja tukipalveluita ja osa mahdollisesti Palvelukeskus Helsinkiä.

Otsikkoni kertoo elinikäisen oppimisen polusta. Tavoitteena on, että tuleva palvelukokonaisuus ja toimiala tuottavat aidosti elinikäisen oppimisen ajattelua ja mahdollisuuksia helsinkiläisille. Miten tähän päästään, selviää tänä keväänä suunnittelupöydällä ja ensi syksystä alkaen käytännössä. Toteutus riippuu meistä ja myös helsinkiläisistä, jotka toivottavasti vaativat ja haluavat opistoltaan koko ajan kehittyvää toimintaa ja opetusta.

Taina Saarinen, rehtori
taina.h.saarinen@hel.fi

Työväenopisto – sivistystä, iloa ja riemua

Suomalainen yhteiskunta rakentuu sivistykselle

Teksti: Apulaiskaupunginjohtaja Ritva Viljanen
Kuva: Helsingin kaupungin arkisto

Korkea koulutustaso ja sivistys ovat olleet suomalaisen yhteiskunnan ja korkean osaamisen sekä hyvinvoinnin vankka kivijalka. Köyhä Suomi panosti koulutukseen, se oli itsenäisyyden tärkein kehitystavoite. Tämä on hyvä muistaa edelleen, kun Suomi täyttää 100 vuotta.

Suomalainen työväen- ja kansalaisopistotoiminta alkoi vuonna 1899, kun Tampereelle perustettiin Suomen ensimmäinen työväenopisto. Vielä vuosisadan vaihteessa työväen sivistystaso oli alhainen – vain harvat olivat käyneet edes kansakoulun ja siksi tarvittiin ja haluttiin sivistystä. Heikko sivistystaso loi epätasa-arvoa ja nähtiin, että vain sivistyksen kautta voidaan yhteiskuntaa ja oloja kehittää. Helsingin työväenopisto perustettiin 1914. Muutamasta vuosittaisesta kurssista ja parista tuhannesta opiskelijasta alkunsa saanut työväenopisto on kasvanut sadan vuoden aikana yhdeksi Euroopan suurimmaksi aikuiskasvatusinstituutiksi

Miksi työväenopisto on tänään erityisen tärkeä

Helsinki on jatkuvien muuttajien, tulijoiden ja menijöiden kaupunki. Kaupunki kasvaa ennätyksellisesti, myös Eurooppalaisessa vertailussa. Viime vuonna nettomuuttovoitto oli noin 8000 uutta kaupunkilaista. Tämä merkitsee, että lähes kaksi keskimääräistä suomalaista kuntaa muuttaa vuosittain kaupunkiimme. Myös koko Helsingin seutu kasvoi lähes 20 000 muuttajalla, näin suurta kasvua ei tapahtunut vuoden 1965 jälkeen pääkaupunkiseudulla.

Nopea kasvu tuo mukanaan monia hyviä asioita, mutta myös huolen aiheita. Syrjäytyneisyys, työttömyys, kaupunkiköyhyys vain mainitakseni.

Syrjäytyminen onkin nykyisin vaikeampaa, monitahoisempaa ja lisäksi monesti ylisukupolvista. Myös maahanmuuttajien on vaikea päästä osalliseksi yhteiskuntaamme. Valitettavasti maahanmuuttajien työttömyys ja syrjäytymisen luvut ovat moninkertaiset verrattuna täällä syntyneisiin kaupunkilaisiin. Pääkaupunkiseudulle tulee vuosittain noin 10 000 maahanmuuttajaa. Työllinen työvoima kuitenkin lisääntyy Helsingissä ennen kaikkea maahanmuuton seurauksena.

Osaamisen määrä yhteiskunnassamme vähenee, nykyisin koulutetummat ikäluokat ovat noin 40 vuotiaat. Tämä on huolestuttavaa, koska yhteiskunnan kehityksen dynamiikka on tähän saakka perustunut siihen, että seuraavat sukupolvet ovat olleet edellistä koulutetumpia.

Lisäksi kaupungissamme on paljon yksinäisyyttä. Helsingissä joka toisen asunnon oven takana asuu vain yksi ihminen. Kaupungissamme on 154 000 yksin asuvaa ihmistä eli suuren suomalaisen kaupungin verran. Tutkimusten mukaan yksinäisyydestä kärsivät eniten nuoret, eronneet miehet ja yli 80 vuotiaat. Vanhempien ihmisten yksinäisyys on suurinta lähiöissä, kantakaupungin ulkopuolella.

Työväenopistolla on siksi monta tärkeää tehtävää kasvavassa kaupungissamme. Työväenopisto antaa tietoa, taitoa ja elämyksiä sekä edistää merkittävällä tavalla hyvinvointia. Työväenopiston kurssitarjonta onkin koko sadan vuoden ajan on heijastellut yhteiskunnan ilmapiiriä, tapahtumia ja tarpeita. Kasvavassa, monien tarinoiden, erilaisten kulttuurien Helsingissä tarvitaan sivistyksen tiloja ja apua tämän päivän uusien ilmiöiden oppimiseen. Tarvitaan myös paikkoja, joissa ihmiset kohtaavat toisiaan. Siksi työväenopiston kurssitarjonnassa on viime vuosina lisätty mm kielikursseja maahanmuuttajille sekä arjen taitoja perheille.

Tervetuloa kursseille – organisaatiokin uudistuu

Helsingin työväenopiston kursseille osallistui vuonna 2016 noin 80 000 kurssilaista. Työväenopiston saama asiakaspalaute on erinomainen. Kurssilaiset käyvät monilla kursseilla, keskimäärin 2,5 kurssilla henkeä kohden. Haasteena on saada vielä lisää miehiä, nuoria ja uusia kaupunkilaisia mukaan opiston toimintaan.

Kaupunki uudistaa organisaatiotaan kuluvana vuonna kesäkuun alusta lukien. Kaupungin 31 virastoa organisoidaan neljäksi toimialaksi. Samalla 27 lauta- ja johtokuntaa muuttuu neljäksi lautakunnaksi ja 8 jaostoksi. Työväenopisto sijoittuu kasvatuksen ja koulutuksen toimialueelle. Näin se kytkeytyy vahvemmin muuhun sivistystyöhön ja koulutukseen. Kutakin lautakuntaa johtaa apulaispormestari, joka on myös kaupunginhallituksen ja –valtuuston jäsen.

Uudistuksella pyritään tekemään Helsingistä asukkailleen helpompi. Palveluissa lähdetään asiakkaan tarpeista, eikä toimialojen jaoista. Yhteistyötä tulee varmasti lisää.

Helsinki on täynnä osaavia, aktiivisia ihmisiä. Monelle ei enää äänestäminen neljän vuoden välein riitä, vaan halutaan vaikuttaa välittömämmin kaupunkimme kehitykseen. Siksi osallisuus on tärkeä osa Helsingin hallinnon uudistamista ja uusia toimintapoja otetaan käyttöön. Esimerkkinä tästä on jo käsitteeksi tullut Maunula-malli, jossa työväenopiston, nuorisotoimen ja kirjaston yhteisen, uuden monitoimitalon suunnitteluun osallistuivat poikkeuksellisen paljon alueen asukkaat.

Sympatia ja empatia – sivistyksen kivijalat

Sivistyksen voima on voittamaton. Yhteiskunnat nousevat taidolla, tiedolla ja osaamisella. Sivistys antaa sen perustan, joka vie eteenpäin. Pelkkä talous ei riitä, se ei yksin riitä nostamaan yhteiskuntia. Tarvitaan myös henkeä. Vahva yleissivistys luo pohjaa kaikelle menestykselle ja kilpailukyvylle. Sillä loppupeleissä on kuitenkin kysymys luovuudesta ja kyvystä oppia uutta. Se on sivistyksen voima.

Yhteiskunnassa tarvitaan sympatiaa ja empatiaa. Lainsäädännön ohella tarvitaan oikeudentajua, oikeudentuntoa. Se ei synny ilman sivistystä. Hyvä yhteiskunta voi rakentua vain ympäristössä, missä on viisautta ja ymmärrystä, arvostelukykyä ja itsenäistä ajattelua. Ja mikä tärkeintä myös toisten ihmisten arvostusta. Tarvitaankin työväenopistoa, tietoa ja osallisuut-

ta – ehkäpä tänä päivänä jopa enemmän kuin menneinä vuosina.

Minusta kiehtovin ajatus onkin juuri se, että näissä tiedollisissa, sivistyksen tiloissa voi löytää aivan kuin vahingossa uuden ajatuksen. Ja uusista ajatuksista kehittyy tulevaisuuden Suomi, tulevaisuuden Eurooppa ja tulevaisuuden maailma.

Vieläkin muistan, miten syntymäkotikunnassani Karkkilassa odotimme elokuussa työväenopiston opinto-ohjelmaa. Ja kun se tuli, oli kuin joulu olisi kaikille saapunut. Tätä samaa tarjoaa Helsingin hieno työväenopisto. Mikään kurssiaihe ei ole vieras ja runsaasti iloa ja pelkkää riemua tarjolla. Tervetuloa!

Limerikkejä

Teksti: Klaus Lähteenmäki

Mies musta läheltä Okinawaa
väitti matkivansa nokikanaa.
Kun sitä ei uskonut kukaan,
hän otti siipensä mukaan
ja lensi tiehensä torin takaa.

Oli festivaali ja olutbaari,
sen vieressä upea pisuaari.
Mut loppui tuo rituaali
ja kesken jäi festivaali,
kun pisuaariin syöksyi jaguaari.

Eräs mies löysi pientareelta pellon
lumihangesta jäätyneen sellon.
Kun se suli jäästä,
niin se hetken päästä
soitti Verdin oopperan Otellon.

Muuan rehellinen nainen Turusta
löysi satasen hylätystä ruukusta.
Hän pesi sen ja silitti
ja poliisille tilitti.
Häntä syytetään nyt rahanpesusta.

ZACHRIS CASTRENIN SÄÄTIÖN APURAHAT

Zachris Castren säätiö jakaa apurahoja Helsingin suomenkielisen työväenopiston opiskelijoille opiston ulkopuolella tapahtuvia jatko- ja täydennysopintoja varten.

Apurahojen hakuaika on huhtikuu

Hakemukseen on liitettävä opintotodistus, jonka voi pyytää työväenopiston toimipisteistä sekä stipendikurssin järjestäjän kurssiesite.

Hakulomakkeita ja -ohjeita saa opistojen toimipisteistä ja opistolaisyhdistyksen kotisivuilta
www.hel.fi/tyovaenopisto/opiston esittely.

Puutteellisia hakemuksia ei käsitellä.

Kaikille hakijoille ilmoitetaan päätöksestä.

Hakemukset palautetaan osoitteella: Zachris Castrenin säätiö, PL 0530
00990 Helsingin kaupunki

Lisätietoja: Säätiön puheenjohtaja Ritva Nuutinen 040-5555 062, ritva.nuutinen@luukku.com

Hyvänmielen käsityöpiiri

Teksti: Outi Honkimaa ja Hyvänmielen käsityöpiirin opiskelijat

Kuvat: Outi Honkimaa

Työväenopiston Kaapelitehtaan toimipisteessä on kokoontunut jo useamman lukukauden ajan Hyvänmielen käsityöpiiri, jossa neulotaan ja virkataan hyvääntekeväisyyskäsitöitä. Ryhmä koostuu 16 innokkaasta käsityöharrastajasta. Käsityöinnostus on synnyttänyt tuloksia.

Lahjoituksina saaduista langoista on neulottu satoja neuletilkkuja, joista on koottu erikokoisia peittoja. Nämä peitot on toimitettu diakoniatoimen kautta pääkaupunkiseudulla apua tarvitseville perheille. Viime syksystä lähtien olemme painottaneet tekemistä sukkiin. Yli sata sukkaparia ovat saaneet vauvat, keskosvauvoja unohtamatta. Onpa sukkia syntynyt isompiinkin jalkoihin.

Toukokuussa 2016 käynnistynyt ”Villasukkakeräys juhlavuotena syntyneille” -kampanja on innoittanut opiskelijoita neulomaan sinivalkoisia sukkia. Tässä kampanjassa lahjoitetaan sukat kaikille vuonna 2017 syntyneille vauvoille. Suomessa syntyy vuosittain hieman alle 60000 lasta, joten voi vain kuvitella kuinka monet kädet tarvitaan sukkaparien neulojiksi. Myös Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys tuki tätä hanketta antamalla ryhmällemme noin 60 sukkapariin villalangat.

Kuva 1. *Jos itsellä on jo kaikkea, mutta haluaa tehdä jotain hyvää muille neuloen tai virkaten, työväenopiston Hyvänmielen käsityöpiiri tarjoaa tähän yhden mahdollisuuden. Langat ovat neulottu neliöiksi, joista on koottu erikokoisia peittoja.*

Kuva 2. *Junasukkia on ollut hyvin suosittu malli vauvansukissa Mikä on junasukka? Tämä sydämellisen ja mielenkiintoisen tarinan junasukasta voit lukea linkistä https://www.taitoep.net/muut/junasukka-ohje Osoitteesta löydät myös ohjeet vauvasukan neulomiseksi.*

Peittojen ja sukkien lomassa on syntynyt vauvanuttuja, myssyjä ja kaulahuiveja. Kukin tekee töitä oman kiinnostuksen innoittamana. Lukukausien alussa olemme ideoineet lahjoituskohteita ja lahjoitettavia tuotteita. Lahjoituslangat suuresti ohjaavat sitä, mitä voimme niistä tehdä. Se, että neulomme ja virkkaamme tuloksekkaasti, ei ole tärkeintä. Tapaamiskerroilla on vaihdettu ajatuksia ajankohtaisista kysymyksistä, autettu ratkomaan käsityössä esiin tulleita ongelmia, vaihdettu malleja, annettu vinkkejä tekemiseen. Opiskelijat ovat kokeneet seuran merkitykselliseksi käsitöiden tekemisessä.

Helmikuun tapaamiskerralla pienryhmissä mietimme ja listasimme muistiin, mitä merkitystä itselle on Hyvänmielen käsityöpiirillä ja käsitöillä. Tässä näkemyksiä:

- Uusien työtapojen oppiminen, uusia ideoita ja saa uusia käsityöohjeita. Ryhmässä voi toteuttaa omia ideoita. Käsityö on luovaa.
- Käsityöt, joita valmistetaan, menevät tarpeeseen. Käsityö on konkreettista, josta näkee kätten tulokset. Käsityö pitää aivot kunnossa. Koko iän jatkunut harrastus tuo edelleen hyvän mielen.
- Antaa mielenrauhaa, poistaa stressiä, työn valmistuminen antaa tyydytystä, saa muilta hyviä neuvoja, ammattilaisen tuki ja ohjeet.
- Mukava tehdä käsitöitä ryhmässä ja ryhmän henki on ollut hyvä. Omatekoiset neuleet ovat persoonallisia. Läheisille ja itselle on myös mukava neuloa. Oma tekeminen on arvokasta.
- Uuden oppiminen, saa uusia ideoita sekä opettajalta, että oppilailta, uusia ystäviä, samanhenkistä käsityöporukkaa, jokainen voi tehdä kykyjensä mukaisia töitä, tuotokset menevät hyväntekeväisyyteen.
- Tekeminen rentouttaa, pitää keskittyä siihen mitä tekee, jos ohje on hankala, joutuu käyttämään aivoja kun muuntaa ohjeen valmiiksi työksi, yksinkertaista työtä tehdessä voi seurustella tai katsella telkkaa, voi tehdä hyödyllisiä tuotteita (peitot, sukat, myssyt).

On ollut hienoa saada olla tämän ryhmän opettajana. Opiskelijoiden innostus on tartuttanut myös minuun hieman sammuneena olleen neuleinnostuksen. Joka kerta opiskelijat ovat yllättäneet myös minut. Kurssikertojen välissä neulepuikot ovat kilisseet ja langat ovat saaneet uusia muotoja. Meillä on hyvä mieli ja sitä toivotamme myös kaikille tekemissämme tuotteissa.

Kuva 3. *Vauvojen Suomi-sukat ovat saaneet varteen suomen lipun. Kampanjassa sukkien värit pitää olla sinivalkoiset.*

Onko sinulla ylimääräistä lankaa lahjoitettavaksi? Otamme lankaa mielellämme vastaan. Pienetkin kerät auttavat meitä eteenpäin. Voit toimittaa langat **Työväenopiston toimipisteeseen Kaapelitehtaalle**. Laita lähetyksen päälle viesti **Hyvänmielen käsityöpiiri, lankoja**.

Kiinnostutitko ryhmästä? Olet tervetullut paikalle tutustumaan ryhmäämme. Mielellämme otamme vastaan myös vinkkejä avustuskohteista.

Ryhmään saa yhteyttä osoitteella
outi.honkimaa@hel.fi

Kuva 4. *Tekemisen riemua! Virkaten tehtävään isoäidin neliöön menee pienemmät eriväriset lankakerät.*

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry:n

sääntömääräinen

VUOSIKOKOUS

pidetään lauantaina 29.4.2017 kello 14.00 Opistotalolla

Helsinginkatu 26, 00530 Helsinki.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat, joihin kuuluvat toiminta- ja tilikertomuksen käsittely vuodelta 2016 sekä vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille.

Muistathan ottaa mukaasi jäsenkortin.

Kokouksen jälkeen kuulemme mielellään opiskelijoilta ideoita ja toiveita yhdistyksen toiminnan kehittämiseksi.

Tule mukaan.

Kokouskahvit tarjotaan Oppiskahviossa.

Tervetuloa

Hallitus

Uusi Maunula-talo on nyt virallisesti avattu

Teksti: Liisa Kotimäki

Kuvat: Liisa Kotimäki, Kari Sundvall

Maunula-talossa järjestettiin koko viikon kestävät avajaiset 30. tammikuuta alkaen. Lauantaina 4. helmikuuta vietettiin Maunula-talon Metsäpurosalissa yhteistä avajaisjuhlaa, jossa puhuivat apulaiskaupunginjohtaja Ritva Viljanen ja pääarkkitehti Mikko Summanen. Juhlassa saatiin kuulla Maailma-kuoron esityksiä, lauluja Pirjo Sipi&Anni Sirkka, runoutta Maunulasta, tanssia sekä teatteria. Juontajina juhlassa toimivat Maunulan yhteiskoulun kolme opiskelijaa. Avajaisviikon päätteeksi lauantaina tanssittiin Metsäpurosalissa työväenopiston Haavekuvaorkesterin sekä maunulalaisten nuorten Grandmother Corn -yhtyeen tahtiin.

Uudessa Maunula-talossa toimii työväenopisto 3. kerroksessa, kaupunginkirjasto 1. kerroksessa ja nuorisotalo 2. kerroksessa sekä nuorten ylläpitämä kahvila 2. kerroksen aulatilassa. Siirtyminen ja kulkeminen tilasta toiseen käy erittäin helposti, ilman rajoja ja muureja, eikä lokeroida ihmisiä. Korkeutta ja avaruutta on tiloissa ja tilat ovat valkoiset perusilmeeltään, mutta seinäpinnoissa on käytetty kaunista ruskan väriä.

Avaraa taloa hallitsevat puuseinät ja puukatto, vaalea tiili ja maalaamaton betoni sekä isot lasipinnat. Hyvännäköinen katto on viistetty monimuotoiseksi ja se kulkee saumattomasti tilasta toiseen. Koko talon käytettävissä on lähes 200-paikkainen Metsäpurosali, jonka näyttämöä voidaan nostaa ja laskea. Myös muut talon tilat ovat joustavasti yhteiskäytössä.

Maailma-kuoro harjoittelee musiikkiluokassa.

Metsäpurosali täyttyi avajaisissa juhlaväestä.

Viikon aikana tarjolla oli monipuolista ohjelmaa

Maunula-talo on paikallisen kulttuurin, oppimisen ja asukasyhteistyön uusi keskus. Myös avajaisviikon ohjelmassa oli painotettu hyvää paikallista osaamista. Monet esiintyjät olivat alueen nykyisiä tai entisiä asukkaita tai omia toimijoita. Avajaisviikolla oli tarjolla hengästyttävän paljon ohjelmaa. Tarjolla oli lähes viisikymmentä erilaista tapahtumaa tai ohjelmanumeroa ja mukana oli noin 200 esiintyjää. Viihdyttäjinä nähtiin muun muassa nuorison suosikit Musta Barbaari ja Prinssi Yusuf, Kärtsy Hatakka bändeineen, pianisti Iiro Rantala sekä vuoden 2016 Finlandia-palkittu kirjailija Jukka Viikilä. Viikon ohjelman olivat tuottaneet yhteistyössä Maunula-talon työntekijät, talon neuvottelukunta, asukasjäsenet sekä Maunula-seura. Runsas ja monipuolinen ohjelma piti sisällään sopivassa suhteessa teatteria, kirjallisuutta, runoutta, kirjoittamista, konsertteja, kuorolaulua, bändejä, sirkusta, luontokuvia, tanssia, muskareita, työpajoja, kielitunteja puheita sekä keskusteluja. Kaikki avajaisviikon tapahtumat olivat maksuttomia ja kaikille avoimia.

Kaupunginkirjaston komea katto on viistetty monimuotoiseksi

Maunula-talon toiminta uusissa tiloissa on lähtenyt hyvin käyntiin. Esimerkkinä on mainittava, että kaupunginkirjastossa kävijöitä on ollut 1000 päivässä. Uuden nuorisotalon ovat löytäneet nekin nuoret, jotka eivät ole nuorisotaloissa koskaan aiemmin edes käyneet.

Työväenopistolla on Maunula-talon tiloissa kevätkaudella lähes 1800 opetustuntia ja tarjolla on yli 120 kurssia. Useat kurssit ovat jo täynnä ja niin suosittuja, että niihin jonotetaan. Työväenopistossa on kursseja arkisin klo 9.-20.30, puhelinnumero 09 310 88554. Maunula-talo sijaitsee osoitteessa Metsäpurontie 4. Maunula-taloon pääsee eri puolilta taloa, myös S-marketin aulasta. Talo on hyvin keskeisellä paikalla, jonne on helppo tulla julkisilla kulkuvälineillä, omalla autolla tai vaikkapa polkupyörällä.

Kuvassa ovat vasemmalta alkaen työväenopiston johtokunnan pj. Annukka Michelsson, opistolaisyhdistyksen pj. Ritva Nuutinen, työväenopiston rehtori Taina Saarinen.

Monitoimiluokka soveltuu niin tekstiilien kuviointiin ja värjäykseen kuin piirustus- ja maalausopetukseen.

Tervetuloa käymään Maunula-taloon ja nauttimaan talon tunnelmasta!

www.maunulatalo.fi

Opistolaisyhdistys on voimavara!

Kansalaisopistojen liiton vuosittainen Tamiseminaari järjestettiin 26.-27.1.2017 Helsingin työväenopistolla. Ajankohtaisia ja tulevaisuuteen katsovia aiheita oli seminaaripäivien aikana monia. Aikuisopiskelijuuden haasteet, osaamisperustaisuus kansalaisopistojen kurssisuunnittelussa, osaamisesta jatkuvaan oppimiseen – tässä muutamia päivien luentoaiheita ja alustuksia. Perjantain ohjelmassa oli myös pajatyöskentelyä, jonka aikana oli opistolaisyhdistysten oma tapaaminen.

Helsingin työväenopiston Oppiskahvion neuvottelutila täyttyi hyvin aktiivisesta keskustelusta ja ajatustenvaihdosta, kun viiden eri opistolaisyhdistyksen aktiiviset toimijat kokoontuivat viihtyisässä neuvottelutilassa. Paikalla oli edustajia Helsingistä, Raumalta, Turusta, Seinäjoelta ja Karjaalta. Yhteensä tilaisuuteen osallistui 18 henkilöä. Mukana oli pitkään opistolaisyhdistyksen toiminnassa mukanaolleita sekä myös niitä, joilla toimintavuosia ei ole montaa – tämä eroavaisuus on kuitenkin rikkaus, koska sitä kautta tulee uusia näkökulmia ja ajatuksia. Minulla oli ilo toimia tämän tilaisuuden puheenjohtajana.

On niin monia tapoja ja tehtäviä, erilaisia yhdistyksiä opistojen opiskelijoiden elämää ja opiskelua tukemassa. Keskustelujen aikana oli mukava kuulla muiden opistolaisyhdistysten toiminnasta, myös siitä ihan arjen tasolla olevasta toiminnasta, sekä haasteista että hyvistä käytännöistä. Keskustelun aiheina olivat mm. opistojen ja yhdistysten yhteistyö, avustusten jakaminen opiskelijoille ja retkien sekä matkojen toteuttamiset. Myös sosiaalisen median käyttö ja sen hyödyntäminen nousi esille ajankohtaisena asiana. Tätä kautta myös tiedotus ja siihen liittyvät mahdollisuudet ja ongelmat saivat keskustelua aikaan.

Aktiivinen yhteistyö opiston ja yhdistyksen välillä koetaan hyväksi ja tarpeelliseksi. Tiivis yhteistyö esimerkiksi rehtorin kanssa tuo toimintaan sille kuuluvan ”arvon”. Opiskelijoille tämä ei ehkä näy, mutta jos tällainen yhteistyö olisi vähäistä tai loppuisi kokonaan, tuntuisi se ehkä myös opiskelijoiden arjessa. Esimerkkinä kahvio-toiminta, joka on virkistyspaikka opiskelun lomassa ja sosiaalisen kanssakäymisen paikka.

Keskustelussa nousi vahvasti esille se, että yhdistykset ovat opiskelijoita varten. Opistolaisyhdistysten toiminnan tulee siis olla jäseniään varten. Yhdistyksen järjestävät mm. teatterimatkoja. Ajatuksena nousi mahdollisuus järjestää esimerkiksi tällaisia matkoja yhteistyössä eri opistojen opistolaisyhdistysten kanssa.

Uskon, että tällaisella ajatustenvaihdolla saamme kukin oman yhdistyksen toimintaan virikkeitä ja ajatuksia. Kun kuulee ja näkee laajemmalla, voi kokea vaikka elämyksen: näinkin asian voisi tehdä. Opistolaisyhdistys on todellakin siis voimavara – sekä aktiivitoimijoille että jäsenille.

Kiitos kaikille osallistujille hienosta tapaamisesta! Samanlainen tilaisuus järjestetään kesäkuun alussa Kansalaisopistojen liiton liittokokouksen yhteydessä Oulussa. Toivottavasti näen siellä monia tuttuja ja tuntemattomia opistolaisyhdistysten toimijoita.

Jani Huhtala
Rauman kansalaisopiston opistolaisyhdistys ry., puheenjohtaja
KoL:n hallituksen jäsen

Runoilija Iira Koskikallio

Teksti ja kuvat: Kirsi Rautiola
Runot: Iira Koskikallio

Iira Koskikallio tykännyt kirjoittaa aina ala-asteelta lähtien. Hän on saanut tunnustusta runojen kirjoittamisesta jo lukioaikoinaan. Hän on julkaissut vuonna 2014 yhden runokirjan ”Sattuu” BoD:n kautta.

Iira on opiskellut kolmisen vuotta FM Seija Viitaniemen ohjaamalla ”Sanataidetta itsetunnon ja itsetuntemuksen kohottamiseksi” -kurssilla. Viime syksynä alkoi kokoontua kerran viikossa keskiviikkoisin ”Luovasti keskellä päivää” -kurssi, jolla paneudutaan runojen ja fiktion kirjoittamiseen. Tälle FM Päivi Hytösen ideoimalle ja vetämälle kurssille on löytynyt hyvin osanottajia ja kurssi jatkuu vielä ainakin tämän kevään.

”Rakentavan paulautteen antaminen ” valintaperusteena

Iira on saanut tänä vuonna stipendin ”rakentavan palautteen antamisesta”. Kurssilaiset lukevat ja kommentoivat toistensa tekstejä viikon aikana ja kurssipäivänä kuullaan sitten vain nämä kommentit. Perusteluissaan Päivi Hytönen on todennut, että Iira on ollut onnistunut ja aktiivinen, valmistautunut huolellisesti ja perehtynyt hyvin ihmisten teksteihin. Hyvää on ollut myös se, että Iira on sanonut, että jos ei jotain ymmärrä, koska esimerkiksi ”Runot voivat olla monimerkityksellisiä ja jotkut fiktiotekstit voivat olla vaikeita sisäistää”, Iira jatkaa. Hän on tehnyt urheasti kaikki kirjallisuuskurssilla annetut kotitehtävät ja ollut aktiivinen keskustelija yhdessä muiden kanssa.

”Minun on vain niin kylmä”

Minä kuljin sateenvarjon alla,
ja lauloin hiljaa.
Raskaat kuuset reunustivat tietäni.
Kun suljin varjoni
Putosi pienin pisara kasvoilleni.
Se itki puolestani.
Minä itkin sisälläni,
Mutta sitä ei kukaan tiennyt.
Tähdetkin, nuo taivaan silmät
peittivät katseensa pilvien taa.

Kirjoittaminen sujuu parhaiten kotona omalla tietokoneella

Iira kirjoittaa mieluimmin kotonaan kaikessa rauhassa todennäköisimmin päivisin eli ”ihmisten aikaan”. Kun tuntuu siltä, että tekstiä voisi tulla, niin hän suuntaa tietokoneen ääreen ja kirjottaa rupeaman yleensä keskittyneesti kerta rykäyksellä. Kurssilla tehdään myös muistiinpanoja ja käsinkirjoitusharjoituksia.

Iira haaveilee lähtevänsä kevään aikana miehensä kanssa ”etelänmaille”, ehkä Kroatiaan ja käyttävänsä siihen osan saamastaan stipendirahasta.

Eläinystävät ovat olleet Iiralle tärkeitä. Hänellä on ollut kolme koiraa ja hän ihailee myös uljaita hevosia. Iira aikookin mennä katsomaan parhaan ystävänsä kanssa Apassionata –hevosshowta.

Iira maitseen ihanan Sirkka Turkan mustasta laukkahevosesta kertovan runon ” Salome”. Edith Södergran ja Saima Harmaja ovat Iiralle esikuvallisia runoilijoita.

Utu -koira

Iira harrastaa monialaisesti

Iira on käynyt jo kuudetta kautta yksinlauluyhmässä ja lisäksi hän laulaa ProMus -kuorossa. Hän on harrastanut myös piirrustusta ja öljyvärimaalausta. Kirjoittaminen ja kuvantekeminen on tavallaan vähän yksinäistä puuhaa, joten ryhmään pääseminen, vertaistuki ja palautteen saaminen tuntuu tärkeältä. Kurssilla kirjoittaminen on rajatumpaa, mutta antoisaa. Iira kertoo, miten välillä tekstiä tulee kuin itsestään ja syntyy tunne, että on kiva kirjoittaa.

Iiran omat runot ovat syntyneet omasta mielestä, surusta ja masennuksestakin, mutta myös rakkaudesta. Tämän runon hän on omistanut miehelleen Jarille.

”Olet kaikki minulle”

Rakastan, rakastan, rakastan
sinua höpsö mussukka possukkani.
Nenäsi on kaunis, hiuksesi sileät.
Kielesi kutittaa korvaani, kuiskaat:
Saanko tulla viekukseen?
Tietenkin saat,
siinä on sinun paikkasi.
Ahdistun, kun sinua ahdistaa,
kipusi sattuu myös minuun.
Ei anneta kivun pilata
yhteistä elämäämme.
Kiitos, kun talutit minut alttarille,
olen ylpeä vaimosi
nyt ja aina.

Tästä runosta Päivi Hytönen on sanonut: ”Konkretia on osuvaa. Rakastavaisten kielen käyttäminen tuo tunteen mukaan”. Hänen ja ryhmän antaman palautteen mukaan runossa on ”hellyyttä, leikkimielisyyttä ja lämpöä”. Ja kuten Iira itse toteaa: ”Kaikki on hyvin, elämä kantaa”.

Zachris Castrenin säätiö myöntää apurahoja Helsingin suomenkielisen työväenopiston opiskelijoille työväenopiston ulkopuoliseen koulutukseen.

Sen lisäksi säätiö tukee aikuisopiskelua jakamalla stipendiä opiston henkilökunnan esityksestä vuosittain muuttuvan aihepiirin sisällä. Opetushenkilökunta löytää opiskelijoista henkilöitä, jotka ovat motivoituneita ja pitkäjännitteisiä itsensä kehittäjiä.

Saimme jälleen hyvin perusteltuja ehdotuksia, joista oli vaikea valita. Niinpä tällä kertaa huomioimme kaikki ehdotukset.

Iira on yksi heistä.

Omenasta on puraistu

Teksti: Tuula Saarikarhu

Kuva: Päivi Airas

Näin kerran facebookin kuvavilinässä erään afrikkalaisen koululuokan. Siinä pienet lapset istuivat kannettavien tietokoneidensa takana. Eräs poika oli teipannut läppärinsä kanteen vihreän omenan, josta puuttui pala. Apple (suom. omena) on paras kuten autoista Mersu, sielläkin.

Luulenpa, että Applen luoja Steve Jobs, on lainannut tuon omenasymbolin suoraan Raamatusta. Kaikkihan me tiedämme alkuaikojen koko ihmiskuntaan dramaattisesti vaikuttaneen tapahtuman. Jumala oli antanut ihmiselle ihanan paikan, jossa elää. Oli vain yksi kielletty asia, hyvän ja pahantiedonpuu, siihen ei olisi saanut koskea. Taisi olla niin, että käärme sai ensin manipuloitua Eevan ottamaan tästä puusta omenan ja Eeva taas houkutteli Aatamia maistamaan siitä. Ja näin koko konkkaronkka häädettiin paratiisista.

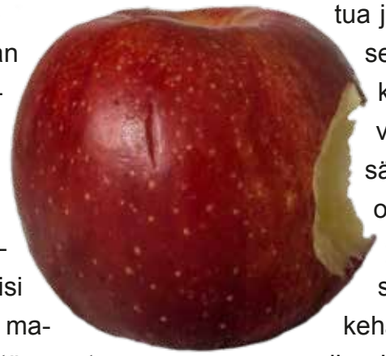

Ihmiskunta elää nyt kaikkien kivikausien ja pronssikausien jälkeen digikautta. Juuri tämän hetken hyvän ja pahantiedon lähde on internetti. On snäpättyä, whatsapattua, on selfietä, iPadia ja ties mitä.

Emeritusprofessori Antti Eskola sanoo nyt eläkkeellä ollessaan, ettei ihmisen vanhana enää tarvitse oppia uusia asioita. Muistaakseni hänellä ei itsellään ole edes kännykkää. Voin olla väärässäkin. Uskallan väittää tälle arvoisalle opettajalleni vastaan nyt kun tenttivastauksesta ei enää ole kysymys, että kyllä ihmiselle on elinehto oppia uutta elämänsä loppuun asti. Kännykän akut hajoavat jo muutaman vuoden kuluttua ja tekniikka ylipäätänsä kehittyy sellaista vauhtia, että on vain pakko ostaa uudet värkit ja opetella vaihtuneet ohjelmat. Nuoriso luo sääliviä katseita, kun kaksi muoria on lyönyt hämmentyneet päänsä yhteen ja yrittää opastaa toisiaan jonkun älylaitteen käytössä kehäradan junamatkalla. Selvittävä on niin elokuvateattereiden lippujen tilauksista ja tulostuksista kuin nettikauppojen ostoista niin kauan kuin aikoo tuoretta kurkumaa nauttia tai tilata sarviapilan siemeniä Maustepörssistä. Jotenkin vaan on taituroitava lentonsa bittiavaruuteen.

Steve Jobs oli monilahjakkuus. mies, joka sai kaiken keksimänsä muuttumaan menestystarinaksi. Hänen ja Steve Wozniakin Apple-yhtiö julkaisi Apple II (Wozniakin suunnittelema) Se oli maailman ensimmäinen värillinen kotitietokone 80-luvulla. Matkan varrella Jobs sai houkuteltua Pepsi-yhtiöstä John Sculleyn firmaansa kysymällä tältä, että aikooko tämä koko ikänsä myydä sokerivettä vai muuttaa maailmaa. Sculley tuli Applen leipiin. Tosin kun ajat huononivat, tämä tulokas erotti Jobsin tämän omasta firmasta, siis yhtiön perustajan.

Myöhemmin Steve Jobs on kertonut, että se erottaminen oli parasta mitä hänelle on sattunut. ”Menestyksekkäänä olemisen taakka vaihtui aloittelijana olemisen keveyteen, vähemmän varmana kaikesta. Se vapautti minut yhteen elämäni luovimmista jaksoista.”

Jobs osti Lucas-filmin tietokonegrafiikkapuolen ja näin syntyi Pixar ja ensimmäinen täysin tietokoneella tehty elokuva Toy Story. Elokuva tuotti 360 miljoonaa dollaria.

Jobs myi myöhemmin Pixarin Disneylle ja palasi takaisin Appleen Sculleyn lähdettyä sieltä. Jobs nosti koko siellä olonsa aikana palkkaa vain euron vuodessa.

Steve Jobs kuoli haimasyöpään vuonna 2011.

Olihan meillä Suomessa Nokia, tuo kumisaapastehtaasta ilmiöksi kehittynyt kännykkätehdas. Monet kunnanisät saivat lisärahoitusta asukkailleen myymällä oikeaan aikaan Nokian osakkeet pois. Entäpä nyt? Maailma muuttuu eikä samaa temppua kannata yrittää tehdä uudestaan.

Palaammeko bittiavaruudesta konkreettisesti maankamaralle? Haukkaammeko kototarhoissamme kypsyneitä omenoita ja valloitammeko maailman yksinkertaisesti kauran ja herneen jumalaisella liitolla, nyhtökauralla? Saammeko näin lapsillemme työpaikkoja ja Suomi-itsetuntomme takaisin? Komeasti kaura kasvakoon!

Bio Hesperia, Oppisviesti 2/2016

Viime numerossa oli edellämainittuun kirjoitukseen päässyt sanojen kirjoittamisessa painovirheitä. Pahoittelemme asiaa ja tässä sanojen korjauksia:

klavvit, piti olla klabbit
diinattu, piti olla duunattu
lavarin, piti olla levarin
luffa, piti olla luffaa

Jos mietit, mitä nämä sanat kirjakielellä tarkoittavat, niin
klabbit = jalat duunattu = tehty levari = elokuva luffaa = juoksee

Lehden toimitus

Metsän kätkössä

Teksti: Eila Anttila
Kuva: Päivi Airas

Ystävykset Anja ja Liisa heiluttelevat kauppakassia välissään ja kikattelevat niitä näitä. Oikopolun varrella näkyy metsämansikoita. Tytöt keräävät ne essun helmaan ja kiipeävät sammaleen pehmustamalle kivelle nautiskelemaan. Aurinko hymyilee ja hyväilee mukavasti paljaita jalkoja.

- Miss työ luuhasitta näi kaua? Maija-täti läks jo ajat sitte, ehä hiän malttanu vuottua, pauhaa Liisan äiti ja laittaa piirakoita uuniin. Liisa on tyystin unohtanut, että hänen piti mennä tädin kanssa mustikkametsään. Anja ehättää apuun:

- Mänikö hiän sinne Mansikkaniemeen, sielhä niit muszoita? Jos myö Liisan kanss kipastas perrään! Mie sieppuan siskon pyörän, piästää sukkelaa.

Vastausta odottamatta Liisa pudottaa kassin penkille, sujahtaa kuistille hakemaan kumisaappaita ja marjakoria. Huivia hän sitoo päähänsä juostessaan naapuriin. Kohta he jo viillettävät maantiellä tuota reilun kolmen kilometrin matkaa. Anja vantterampana polkee seisaallaan, satula on liian korkealla, Liisa yrittää pysyä tarakalla. Koljonvirran kartanon metsät alkavat sillan vierestä Mansikkaniemeltä ja jatkuvat kohti Partalaa.

Pajupusikot peittävät tien reunan, vain yhdestä kohtaa pääsee läpi. Nuorien koivujen rungoista kiinni pitäen tytöt kiepauttavat itsensä vielä syvän ojan yli. Vattupusikon vierestä lähtee polku jyrkästi ylös, kohti korkeinta lakea. Sieltä saattaisi nähdä metsässä liikkujan puiden välistä. Ketään ei näy, tosin edessä on isoja kuusia. He alkavat vikkelästi poimia suuria meheviä marjoja koreihinsa. Astiat ovat tuota pikaa puolillaan. Nälkä lähettää viestiä, vaikka marjatkin ovat maistuneet. Evästä on vain pari leivänpalaa, jotka äiti oli varannut Liisan korin pohjalle.

- Eiks teill ollu ies voita, ku nää on paljaat palaset.

- No ei, ku äit laitto viimeset isän evväisii. Vaa oha tää vasta uamulla paistettuu.

Topakasti tytöt ryhtyvät taas urakkaan. Kotiin ei uskalla mennä kori puolityhjänä, kun tuli viivyteltyä kauppareissulla. Marjoja on mättäät sinisenään. Rupatellessaan he ajautuvat syvemmälle metsään, laakson pohjalle. Ison kuusen oksat ylettyvät maahan ja niiden alla on hämärä, salaperäinen piilopaikka. Mielikuvitus lähtee laukkaamaan ja he kavahtavat kauemmas. Pihlajat kukkivat valoisalla aukiolla ja levittävät kirpeää tuoksua. Jano alkaa vaivata. He muistavat, että pihlajien luona on tädin löytämä lähde. Mahallaan sen reunalle maaten saa lipottua kouralla kylmää kirkasta juotavaa. Sammakko loikkaa alta pois. Sammalikko on pehmeää, kuin samettia. Siihen voisi jäädä vaikka pidemmäksi aikaa loikoilemaan. Täällä ei tarvitse varoa käärmeitä, niinkuin Karjalassa. Äkkiä he huomaavat jotain liikettä mättäiden välissä, kohottautuvat varovasti jaloilleen ja hiipivät kyyryssä puun taakse piiloon.

Mättäikössä häärii kolme pientä, omituisen näköistä, kömpelöä olentoa. Niiden pää on litteänpyöreä ja naamasta tuijottavat suuret, keltaiset, lähekkäin olevat silmät. Silmien ympärillä on vaaleat kehät. Nenän kohdalla tumma kolmio. Muutoin olemus on tasapaksu, kaula puuttuu. Vartalosta ei erotu käsiäkään. Yllään niillä on pörröinen harmaankirjava puku, joka ulottuu maahan saakka. Kulku on hassunnäköistä vaappumista. Kai niillä on jalat, mutta sääriä ei näy ja jalkaterät uppoavat sammaliin. Välillä ne seisovat rinnakkain ja kihisevät keskenään, välillä singahtelevat eri suuntiin. Liisan saapas on jäänyt sammalikkoon pitkälleen, terä pystyssä. Yksi tutkii sen pohjaa ja toinen kurkkii varresta sisään. Kolmas yrittää maistella marjakorin sisältöä, mutta jättää sen pian rauhaan. Tytöt kyyhöttävät puun takana hiiren hiljaa uskaltamatta kunnolla hengittää, saatikka liikkua. Mitä ihmettä nuo ovat? Silloin Liisa keksii ja henkäisee ääneen: - Menninkäisii.

Äkkiä ilman leikkaa pu-pu-pu - tavuja muistuttava viiltävä ääni. Taapertajat nostavat päätään ja kähisevät taas jotain. Sitten ne lähtevät tarmokkaasti marssimaan jonossa puusta poispäin, äänen suuntaan. Sydän vielä pelosta läpättäen tytöt huokaavat helpotuksesta. Mielikuvitus oli ehtinyt luoda jo melkoisia kauhukuvia sadun ilkeistä menninkäisistä. Kokemus taikoo sormet vikkeliksi ja korit täyttyvät tuota pikaa kukkuroilleen.

Äkkiä Liisa havahtuu. Metsä näyttää oudolta, he ovat kulkeutuneet tavallista kauemmas. Ympäröivät äänetkin ovat muuttuneet. Haavat huokailevat raskaasti, koivut valittavat ja kuuset kohisevat uhkaavasti. Sade on tulossa. Nyt on lähdettävä äkkiä pois, mutta minne päin. Maija-tädin opetukset pyörivät hätääntyneessä mielessä. Metsään tultiin etelästä, mutta missä on etelä. Kummallakaan ei ole kelloa, sen saisi vasta rippilahjaksi. Aurinko on piiloutunut jo pilven taa.

- Niät sie yhtää kusiaispessää.

Kiivaasti etsittyään he törmäävät valtavan suureen muurahaispesään. Liisa miettii kuumeisesti, miten se menikään. Jyrkkä sivu pohjoiseen ja loiva etelään. Pyörittyään hetken pesän ympärillä he lähtevät kiireesti mielestään etelään päin. Puolessa välissä jyrkkää rinnettä kuuluu junan vihellys, suunta on oikea. Mikä helpotus. Samassa rankkasade alkaa ryminällä. Kallio muuttuu liukkaaksi, sammalet siirtyilevät jalkojen alla. Koria on vaikea pitää pystyssä. Kallionkieleke osuu sopivasti reitille ja tytöt kömpivät viime hetkellä sen alle suojaan. Ukkonen jyrähtää, joka puolella putoilee kuivia puunoksia. Salama iskee isoon kuuseen, sen säleet sinkoilevat joka suuntaan. Pelottaa, paleltaa, hampaat kalisten kylki kyljessä he odottavat sateen taukoamista. Nälkäkin kurnii, käsi hamuaa marjoja ja korin sisältö hupenee uhkaavasti.

Vihdoin sade lakkaa ja he pääsevät jatkamaan matkaa. Korien sisältö on sen verran vähentynyt, että on pakko pysähtyä keräämään lisää. Se onkin vaivalloista, kun märät marjat pitävät lujasti kiinni varvuista ja lehdet tarttuvat sormiin. Koivunoksat ravistelevat vielä vettä heidän niskaansa. Lopulta, väsymyksestä turtina he ovat pyörän luona. Ajaminen ei onnistu täysien korien kanssa, joten heidän on pakko kävellä. Onneksi marjasaalista ei tarvitse kantaa, se kulkee tarakalla. Aurinko on tullut esiin naama pestynä ja paistaa entistä lämpimämmin. Kortelaisen maitolaituri on puolessa matkassa, huilataan hetki. Vaatteet ehtivät melkein kuivua ennen kotiin pääsyä, vain Liisan pitkät letit vuodattavat vielä kyyneleitä. Ajatus ruuasta antaa voimia. Tuskin se äitikään on enää kiukkuinen.

Uutelan palstat

Opistolaisyhdistyksen toimintaan kuuluu myös palstaviljelyalue Vuosaaren Uutelassa. Opistolaisyhdistyksen palstatoimikunta vuokraa näitä palstoja Helsingin työväenopiston opiskelijoille sekä lähiseudun asukkaille 50 €:n vuosihintaan.
Palstatoimikunta etsii aktiivisesti uusia jäseniä viljelijöiden joukosta.

Palstakausi alkaa kevättapaamisella, joka on tänä vuonna torstaina **6.4. klo 17.30 alkaen Mustankiven ala-asteen koululla** (Pohjavedenkatu 3). Kevättapaamisessa otetaan vastaan palstamaksuja, annetaan viljelyyn liittyviä tietoiskuja sekä etsitään uusia toimikuntalaisia.

Kesän talkoopäivät ovat:

La 13.5.2017. klo 10-1 5 siivoustalkoot, lava alueen pohjoispäässä
La 10.6.2017 klo 10-15 yleistalkoot, lava alueen eteläpäässä
La 16.9.2017 klo 10-15 syystalkoot

Rikkakasvitalkoot ilmoitetaan myöhemmin ilmoitustaululla ja facebookissa.

Talkoisiin ovat kaikki opiston opiskelijat ja yhdistyksen jäsenet tervetulleita tutustumaan alueeseen sekä toimintaan.
Palstavaraukset ja tiedustelut palstarekisterinhoitaja virpipeiponen@hotmail.com

Opistolaisyhdistyksen Oppiskahvio

Oppiskahvio palvelee Opistotalon toisessa kerroksessa opiston opintokauden aikana.

Ma – To klo 9.30 – 20.00
Pe klo 10.00 – 16.00

Oppiskahviossa on saatavana päivittäin itse leivottuja leivonnaisia, suolaisia vitriinituotteita sekä keittolounasta ja salaattiannoksia alkaen klo 11.00.

Yhteystiedot:
Riitta Ronkainen-Lowe, emäntä
Oppiskahvio/ 2. kerros
Käyntiosoite:
Helsinginkatu 26, 00530 Helsinki
Gsm 050 447 4770
oppiskahvio@opisto.hel.fi

Opistolaisyhdistyksen jäsenkortilla ***Mundo -kahvi*** *erikseen kassalta tilattuna*

1,80 €
(2,10 € normaalisti)

Tervetuloa virkistymään kahvioomme!

JÄSENETUJA

Opistolaisyhdistyksen jäsenyys kannattaa. Jäsenyys on ilmainen. Käy täyttämässä jäsenkortti opiston toimipisteissä. Lisätietoja opistolaisyhdistyksestä ja opistoisänniltä.

Alennus edellyttää työväenopiston taideopiskelijaleimalla tai opettajan varmistuksella varustettua opistolaisyhdistyksen jäsenkorttia tai taidekurssin maksukuittia.

Kehysgalleria Art & Frame

- 20% normaalihintaisista tuotteista
Kehystystä, kehyksiä, lasia, paspispahvia, –leikkureita, kaikki kehystyksen tarvikkeet ja työkalut.
Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 E Hki 18
Puh. 040 562 1041 Seppo Sinkkonen
Avoinna: ti–pe 10–17

Uudenmaankadun akryyli ja DIVERSE

- 10% normaalihintaisista tuotteista
Erinomainen valikoima taiteilijatarvikkeita: Golden Paints, Koh-I-Noor, Saunders Waterford, Rublev, jne. Värejä, papereita, telineitä, siveltimiä, ym. tarvikkeita.
Uudenmaankatu 11 Hki 12
Puh. 045 8485005
www.diverse.fi, shop@diverse.fi
Avoinna: ti-pe 11.00–17.30, la 12–16 su–ma suljettu.

Taidekehystämö, taiteili- ja-tarvikkeita Snow White Oy

- 20% normaalihintaisista tuotteista
Laaja valikoina taiteilijatarvikkeita, värejä, kehyksiä, papereita, maalauspohjia ym…
Alennus ei koske kehystämispalveluja.
Hämeentie 2 M 1 Hki 53
- hallia vastapäätä Puh. 09762 083
Avoinna: ma–pe 9–18, la 9–15

Taidetarvikeliike Giotto

- ***20% normaalihintaisista tuotteista.***
Alennus ei koske tarjoustuotteita.
*Tait*eilijatarvikkeita monipuolinen valikoima.
Mechelininkatu 16 Hki 10
Puh. 09406 473 info@giotto.fi
www.giotto.fi
Avoinna: ma–pe 9.30–17.30, la 10–14

Tempera Oy

-10–20% normaalihintaisista tuotteista
Tunnetusti monipuolinen valikoima taiteilijatarvikkeita.
Puh. 096129 290 www.tempera.com
myynti@tempera.com
Uudenmaankatu 16 Hki 12
Avoinna: ma–pe 9–18, la 10–15

Taidemaalariliiton tarvikemyynti

- 20% normaalihintaisista tuotteista
Valikoima korkealaatuisia tarvikkeita.
Erottajankatu 9 B Hki 13 – sisäpiha
Puh. 09 – 6811 0511
www.painters.fi/tarvike.html
email: tmltarvikkeet@artists.fi
Avoinna: ma–to 9.15–17, pe 12–17

Taide- ja kehysliike Kamiter-Ars Oy

- 10% normaalihintaisista tuotteista
Taiteilijatarvikkeita ja kehystystä.
Helsinginkatu 6 Hki 50
Puh. 09 710 048,
tiina.tainio@kartiina.fi
Avoinna: ti–pe klo 10–18 la 10–14
Myös mahdollisuus järjestää näyttelyitä yksin tai yhdessä

Taidetarvikeliike Farbe Oy

-20% normaalihintaisista tuotteista
Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima.
Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 C, 2.krs, Hki 18 Puh. 09694 9791
www.farbe.fi, farbe@kolumbus.fi
Avoinna: ma–pe 11.15–17.45, la 11.15–14.00

Tuubi Oy

-10% normaalihintaisista tuotteista
Hyvä valikoima tarvikkeita harrastajalle ja ammattilaiselle.
Lönnrotinkatu 23 Hki 12
Puh. 09-4182 2200 www.tuubi.com
email: tuubi@tuubi.com
Avoinna: ark. 10-17.30, la 11-18

OMPELUN JA KÄSITYÖN ERIKOISLIIKKEET

Lankamaailma

Kurssimaksun kuitin esittämällä -10% alennuksen normaalihintaisista neulelangoista ja kudontamateriaaleista. Alennus ei ole voimassa verkkokaupassa.
Liikekeskus Ogeli,
Kylänvanhimmantie 29 Hki 64.
Puh. 09 774 1177
www.nordiaprodukter.fi
www.lankamaailma.fi
info@lankamaailmanordia.fi
Aukioloajat: ma-pe 9-19, la 10-16, su 12-16

Ullaka Oy

-10% verkkokaupan ostoksista. Alennuksen saa tarjouskoodilla.
Koodi: OPISTO 16S lisätään verkkokaupassa ostoskorin ensimmäisellä sivulla Tarjous-koodit-kenttään. Se on voimassa vuodenloppuun saakka. Minimi-tilaus: vähintään €20 tilaus oikeuttaa alennukseen. Toimitusmaksu:€3,50/tilaus riippumatta tilauksen koosta
www.ullaka.fi Sienitie 46 Hki 76.
Puh: 010-2355200
Email: asiakaspalvelu@ullaka.fi
Myös tilauksen nouto onnistuu sopimalla noutoajan puh. 0102355200.
Nouto-osoite: Sienitie 46, Hki 76.

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Kotisivu: www. opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi
Sähköposti: opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi

Hallitus vuonna 2017

Tehtävänimike	Nimi	Sähköposti	Puhelinnumero
Puheenjohtaja	Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Varapuheenjohtaja	Viljami Wiirilinna	viljami@wiirilinna.net	040 828 3352
Sihteeri	Virpi Kallas	virpi.kallas@pp.inet.fi	040 689 7112
Varasihteeri	Annikki Piilonen	annikki.piilonen@pp.inet.fi	044 527 0450
Tiedotussihteerit	Riitta Huber ja	riitta.i.huber@hotmail.com	050 324 3726
	Armas Merisalmi	amerisalmi@gmail.com	040 378 3362
Taloudenhoitaja	Markus Sohlström	markus.sohlstrom@taloverkot.fi	040 549 7935
	Merja Eklund	merja.eklund@hotmail.com	050 565 9354
	Tuula Halmirinne	tuula.halmirinne@pp.inet.fi	
	Satu Neva	satukneva@gmail.com	040 717 2948
	Virpi Peiponen	virpipeiponen@hotmail.com	046 556 6883
	Annikki Piilonen	annikki.piilonen@pp.inet.fi	044 527 0450
Jäsensihteeri	Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629

Toimikunnat vuonna 2017

Kahvilatoimikunta	Pj Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Palstatoimikunta	Pj Teemu Björkbacka	tbjorkba@welho.com	040 575 4717
- palstarekisteri	Virpi Peiponen	virpipeiponen@hotmail.com	
Retkeilytoimikunta	Pj Matti Huttunen		040 832 4302/694 2059
Seniorikerho	Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629
Tiedotustoimikunta	Pj Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Itäkeskus-Vuosaari, toimikunta	Pj Torsti Tuominen	tuominen.torsti@gmail.com	050 570 6442
Kallio toimikunta	Pj Sirkka-Liisa Sandelin-Nertamo	sirkka-l.sandelin-nertamo@luukku.com	0400 965 816
Oulunkylä-Maunula toimikunta	Pj Annikki Piilonen	annikki.piilonen@pp.inet.fi	044 527 0450
Ruoholahti toimialue	Yht.henkilö Riitta Huber	riitta.i.huber@hotmail.com	050 324 3726
Kannelmäki-Haaga toimialue	Yht.henkilö Merja Eklund	merja.eklund@hotmail.com	050 565 9354
Malmi toimialue	Yht.henkilö Riitta Huber	riitta.i.huber@hotmail.com	050 324 3726

Päätoimittaja: Ritva Nuutinen Lehden taitto: Päivi Airas Painopaikka: Helsingin Painopalvelut Oy

www.opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi

Sähköposti: opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi